

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/16/2022
Identifikačné číslo spisu:	7119201598
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7119201598.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu EKONOMIK SERVIS, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Trieda SNP 58, IČO: 36 569 747, zastúpeného JUDr. Mariánom Prievozníkom, PhD., advokát, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Krmanova 1, proti žalovanému ZELENÝ DVOR KOŠICE, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Jakobyho 1, IČO: 36 592 595, zastúpenému JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 111, P.O. BOX 265, o vypratanie nehnuteľností, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 13C/5/2019, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. apríla 2021 sp. zn. 2Co/159/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 13. marca 2020 č. k. 13C/5/2019-103 uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti v katastri okresu Q. S., Obec Q. - E. X., k.ú. Z. zapísané na LV č. XXXXX a to parcely reg. CKN č. XXXX/X ostatná plocha o výmere 3561 m², č. XXXX/XX ostatná plocha o výmere 21 m², č. XXXX/XX ostatná plocha o výmere 4 m², č. 1744/24 ostatná plocha o výmere 58 m² a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX - parcely reg. CKN č. XXXX/XX ostatná plocha o výmere 125 m², č. XXXX/XX ostatná plocha o výmere 86 m² a zaviazal ho odovzdať ich žalobcovi do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 663, § 664, § 671 ods. 1, 2, § 659 a § 129 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že v predmetnej nájomnej zmluve, ktorá bola medzi stranami sporu uzavretá, chýba definičný znak odplatnosti, a preto nemohlo ísť o platnú nájomnú zmluvu, následkom čoho bola absolútna neplatnosť v súlade s ustanovením § 37 Občianskeho zákonníka. Takýto právny úkon je neplatný ex tunc a nie je ho možné konvalidovať. Predmetná nájomná zmluva uzavretá medzi stranami sporu teda nezakladala právny titul žalovanému na užívanie nehnuteľnosti, o ktoré v konaní išlo. K absolútnej neplatnosti musel súd prihliadnuť z úradnej moci, pričom táto neplatnosť spôsobila, že medzi stranami sporu nedošlo k prechodu práv a povinností z nájomného vzťahu. Žalovaný užíva predmetné nehnuteľnosti bez právneho

dôvodu, a tak dochádza k zásahu do vlastníckeho práva žalobcu garantovaného Ústavou Slovenskej republiky a ďalšími právnymi predpismi. Preto žalobe súd vyhovel a zaviazal žalovaného predmetné nehnuteľnosti vypratať a odovzdať ich žalobcovi. V danom prípade však súd uzavrel, že ak zodpovedá uzavretá nájomná zmluva určitému výslovne upravenému zmluvnému typu, už z toho dôvodu je vylúčené posudzovať takto uzavretú zmluvu ako zmluvu iného typu, prípadne ako zmluvu inomínatnu v zmysle ustanovenia § 51 Občianskeho zákonníka a to len preto, že v nej chýba určitá obligatórna náležitosť predpísaná pre daný zmluvný typ. Takto uzavretú zmluvu teda nie je možné posúdiť ako zmluvu o výpožičke podľa § 659 Občianskeho zákonníka len na základe všeobecného porovnania znenia zmluvy s formálnymi znakmi uvedeného zmluvného typu upraveného v zákone. Neobstál názor žalovaného, že ide o zmluvu o pôžičke alebo inomínatnu zmluvu, pretože bola uzavretá zmluva o nájme, avšak táto je absolútne neplatná s účinkami ex tunc. V danom prípade je žalovaný pasívne legitimovaný, keďže nepoprel užívanie predmetných nehnuteľností, ktoré v súčasnosti užíva bez právneho dôvodu. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému vo výške 100 %.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 29. apríla 2021 sp. zn. 2Co/159/2020 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané, že nájomná zmluva, ktorú sporové strany uzavreli dňa 10. júla 2013 obsahuje všetky náležitosti zmluvného typu nájomnej zmluvy, avšak chýba jedna podstatná náležitosť a to dohoda o výške nájomného, čo ju robí absolútne neplatnou. Nemohlo teda prísť ku konverzii a považovať takúto zmluvu hneď za zmluvu o výpožičke, o čom svedčili ďalšie zmluvné dojednania typické pre zmluvný typ nájomnej zmluvy a to napr. čl. VI., kde sa upravuje dokonca možnosť podnájmu a jeho podmienky. Skutočnosť, že sporové strany a zmluvné strany mali skutočne úmysel uzavrieť nájomnú zmluvu sa odrážalo aj v tom, že v katastri nehnuteľností je v liste vlastníctva č. XXXXX a č. XXXXXX k. ú. Z., okres Q. S., obec Q.-E. X. v časti B2 zapísaný žalovaný ako nájomca predmetných nehnuteľností. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Namietal, že nájomná zmluva mala všetky náležitosti zo zmluvy o výpožičke a teda konajúce súdy mali tento zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným posudzovať podľa ustanovenia § 659 až § 662 Občianskeho zákonníka. Z faktického konania oboch zmluvných partnerov jednoznačne vyplývalo, že nájomná zmluva bola absolútne neplatná, avšak táto sa v zmysle § 41a/ Občianskeho zákonníka konvertovala na zmluvu o výpožičke, to znamená, že nehnuteľnosti mohol bezplatne užívať po dohodnutú dobu bez nároku na nájom a bol dohodnutý aj účel, na ktorý vypožičiava nehnuteľné veci- pozemky. Z toho vyplynulo, že výpovede, ktoré mal žalobca zaslať žalovanému, ich doručenie nebolo preukázané, nemohli byť platné, pretože zákon ohľadne výpožičky nepozná inštitút výpovede. Žalobca tak mohol žiadať len vrátenie vypožičanej veci, pokiaľ sa táto používala v rozpore s účelom na ktorý slúžila. Žalovaný na základe tohto súhlasu získal stavebné povolenie na rekonštrukciu a rozšírenie existujúceho reštauračného zariadenia „Zelený Dvor“ a stavbu riadne skolaudoval. Bez súhlasu žalobcu to nebolo možné čo jednoznačne dokazuje, že žalobca a žalovaný sa správali tak, ako bolo dohodnuté v zmluve, a keďže išlo o bezplatné užívanie, správali sa podľa pravidiel o výpožičke. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a krajského súdu a vec vrátil im na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na to, že žalovaný v dovolaní neuviedol žiadny konkrétny procesný postup či už súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu, ktorý by bol v rozpore so zákonom, a ktorým by sa mu znemožnilo realizovať jeho procesné práva. Dovolanie nebolo odôvodnené v súlade s § 431 CSP. Žalovaný vo svojom dovolaní neuviedol, v čom konkrétne sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V celom texte dovolania nebolo žiadne rozhodnutie dovolacieho súdu, ktoré by sa týkalo právnych otázok významných pre rozhodnutie v tejto veci. Žalovaný len polemizoval s právnym názorom odvolacieho súdu bez toho, aby jeho polemika bola

podopretá príslušnými rozhodnutiami a právnymi názormi vyslovenými v obdobných veciach dovolacím súdom. Takéto vymedzenie dovolacieho dôvodu nezodpovedalo požiadavkám podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Navrhol podané dovolanie odmietnuť podľa § 447 písm. f/ CSP a priznať žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tejto jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP.).

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní.

12. V prejednávanej veci žalovaný uviedol dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, ale nešpecifikoval, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. V zmysle § 428 CSP je dovolateľ povinný o. i. uviesť, z akých dôvodov dovolaním napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, a tento dovolací

dôvod (resp. dôvody) vymedziť spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Uvedené je podstatné a smerodajné aj pre samotný dovolací súd, pretože ten je v súlade s dispozičnou zásadou viazaný uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), vrátane ich obsahového i rozsahového vymedzenia, a z iných, než dovolateľom uplatnených dôvodov, napadnuté rozhodnutie preskúmať nemôže.

12.1. Právo na spravodlivý proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

12.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj judikát R 129/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritornú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

12.3. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ECdo/10/2014, 3Cdo/146/2013).

12.4. Podľa názoru dovolacieho súdu v predmetnej veci, žalovaný zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) nevymedzil uplatnený dovolací dôvod (nesprávny procesný postup odvolacieho súdu) spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP Absenciu takej náležitosti dovolania - ako už bolo dovolacím súdom uvedené - považuje CSP za dôvod pre jeho odmietnutie v zmysle § 447 písm. f/ CSP.

13. V prejednávanej veci žalovaný ďalej uviedol dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a napokon uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Len polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

13.1. V dovolaní, prípustnosť ktorého je vyvodzovaná z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí dovolateľ špecifikovať ním tvrdený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu bližšou konkretizáciou rozhodnutia (rozhodnutí) dovolacieho súdu, ktoré napĺňa pojem ustálená prax dovolacieho súdu (1Cdo/206/2016, 2Cdo/203/2016, 3Cdo/27/2017, 4Cdo/95/2017, 6Cdo/27/2017, 6Cdo/35/2017, 7Cdo/7/2018). Pokiaľ dovolateľ v takom dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, alebo neoznačí rozhodnutia, v ktorých bola konkrétna právna otázka dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a

ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, sp. zn. 3Cdo/28/2017).

13.2. Bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa, resp. advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa (2Cdo/67/2017, 3Cdo/235/2016, 5Cdo/13/2018, 7Cdo/114/2018, 8Cdo/78/2017).

13.3. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnú (ktorá sa odvíja od interpretácie alebo aplikácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávnú (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v ustanoveniach § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (1Cdo/126/2017, 2Cdo/203/2016, 3Cdo/132/2017, 4Cdo/207/2017, 7Cdo/20/2017, 8Cdo/221/2017).

14. Z obsahu podaného dovolania nevyplýva vymedzenie právnej otázky, ktorú odvolací súd vo svojom rozhodnutí nesprávne právne posúdil, ani konkretizácia predpokladov prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Bolo povinnosťou žalovaného presne v dovolaní uviesť, ktorý konkrétny judikát (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) odvolací súd nerešpektoval v napadnutom rozhodnutí. Dovolací súd si plne uvedomuje, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivého procesu, pokiaľ by sa pri posudzovaní dovolania uplatňoval prílišný formalizmus. V rozpore s týmito princípmi ale nie je prístup majúci na zreteli, že ustanovenia CSP vyžadujú istú mieru formálneho a obsahového vyjadrenia dôvodov, z ktorých procesná strana vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. Dovolanie žalovaného z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP neobsahuje exaktné označenie právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

15. Žalovaný zastúpený kvalifikovaným právny zástupcom (advokátom) uviedol všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa ich názoru došlo v konaní pred odvolacím súdom, avšak nekonkretizoval právnú otázku, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie a neoznačili žiadne konkrétne rozhodnutie, stanovisko, judikát najvyššieho súdu (ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu) od záverov, ktorého sa odvolací súd odklonil, ani neoznačili rozhodnutia dovolacieho súdu vyjadrujúce rozdielne právne názory. Namietal, že nájomná zmluva mala všetky náležitosti zo zmluvy o výpožičke a teda konajúce súdy mali tento zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným posudzovať podľa ustanovenia § 659 až § 662 Občianskeho zákonníka. Z faktického konania oboch zmluvných partnerov vyplývalo, že nájomná zmluva bola absolútne neplatná, avšak táto sa v zmysle § 41a/ Občianskeho zákonníka konvertovala na zmluvu o výpožičke, to znamenalo, že nehnuteľnosti mohol bezplatne užívať po dohodnutú dobu bez nároku na nájom a bol dohodnutý aj účel na ktorý vypožičiava nehnuteľné veci- pozemky. Výpovede, ktoré mal žalobca zaslať žalovanému, ich doručenie nebolo preukázané, nemohli byť platné, pretože zákon ohľadne výpožičky nepozná inštitút výpovede. V čom konkrétne sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. akú právnú otázku rieši dovolací súd rozdielne, dovolateľ neuviedol. Samotné polemizovanie dovolateľa s

právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017).

16. Dôvodom pre odmietnutie dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 CSP je skutočnosť, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod nebol vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 ods. 1 tohto právneho predpisu. Podľa názoru dovolacieho súdu podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 CSP neboli splnené, keď žalovaný v dovolaní neoznačil rozhodnutia dovolacieho súdu vyjadrujúce právne názory, od ktorých sa odvolací súd odklonil a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd vo svojich rozhodnutiach. Z tohto dôvodu dovolací dôvod nebol žalovaným vymedzený spôsobom uvedeným § 431 až § 435 CSP. Absenciu takej náležitosti považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania.

17. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP ako dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.